

Det folketingsår, der begynder i dag, vil indlede en ny reformperiode, og regeringen indbyder med henblik herpå folketinget til virksomt samarbejde.

Der kan i indeværende samling ventes forslag om betydningsfulde skridt til en tidsvarende jord- og planlægningslovgivning, til en administrativ og finansiel reform i forbindelse med fuldbyrdelse af kommunalreformen, til en nyordning af forsvaret, til fastlæggelse af tidsfølgen i trafikinvesteringerne og til fortsat udbygning af ungdommens uddannelsesmuligheder og af de sociale ydelser. Regeringen vil endvidere fremsætte reformforslag til støtte for en fremskyndet industrialisering i egnsudviklingsområderne.

Et af de bærende synspunkter under regeringens forberedelse af det nye folketingsår har været, at ikke blot lovgivningsresultaterne, men også lovgivningsrytmen må tilrettelægges på en sådan måde, at lovgivningen så gnidningsfrit som muligt følger sig ind i befolkningens praktiske liv.

Regeringen understreger med disse ord sit ønske om og sin vilje til, med det størst mulige flertal i folketinget, at udforme og virkeliggøre en reformpolitik, der kan tilpasse vort land til den moderne tids kulturelle, tekniske og økonomiske krav.

Igen i år åbner folketinget sin samling i skyggen af alvorlige udenrigspolitiske begivenheder.

Besættelsen af Tjsekoslovakiet forekommer som et tilbagefald til en epoke, som vi troede var forladt. Begivenhederne har endnu en gang bekræftet, at lederne i den kommunistiske verden ikke har den nødvendige forståelse af de kræfter, som er afgørende for den menneskelige udvikling.

Danmarks klare afstandtagen fra de fem Warszawapagtlandes adfærd er udtrykt i den regeringserklæring, der blev udsendt straks efter besættelsen. Vi har udtrykt det samme i FN's sikkerhedsråd og direkte over for vedkommede diplomatiske repræsentanter. Selv om det på forhånd måtte anses for givet, at sikkerhedsrådets handlekraft ville være læmnet af sovjetrussisk veto, er regeringen ikke i tvivl om, at det var rigtigt at bringe spørgsmålet frem i sikkerhedsrådet for dermed at stille angriberne over for andre landes spontane reaktion på dette udslag af magtpolitik. Det er igennem FN, den verdensopinion skal dannes, som i det lange løb vil være det egentlige fundament for en international retsorden. Der gives intet alternativ til FN, og vi bør stadig efter evne medvirke til at styrke verdensorganisationen.

Begivenhederne i Tjsekoslovakiet vil uundgåeligt påvirke den udenrigspolitiske tankegang og planlægning. Afspændingspolitikken har lidt et tilbageslag, og kontaktmuligheder af forskellig karakter er blevet vanskeliggjort. Regeringen kan og vil imidlertid ikke opgve håbet om et samvirke mellem Øst og Vest eller håbet om, at den politiske udvikling i Europa på længere sigt vil føre frem mod en situation, hvor meningsfyldte forhandlinger vil kunne føres om europæiske spørgsmål. Det er fortsat regeringens opfattelse, at spørgsmålet om Tysklands genforening må indgå i disse forhandlinger.

Der er ikke i øjeblikkets krise noget, der tilskynder til ændringer i vort forhold til NATO, således som dette kom til udtryk i regeringens tiltrædelseserklæring. Sommerens begivenheder har understreget behovet for, at NATO kan komme til at virke som et politisk instrument i afspændingens tjeneste.

Det er en politisk svækkelse af NATO, at et diktatur har kunnet udvikle sig i Grækenland. Den danske regering vil sammen med de andre skandinaviske lande og Holland